

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola LIX. Leonis Papae I. Ad Marcianvm Avgvstvm. Gratias agit, quod per Calchedonense Concilium pax ecclesiae catholicae sit reddita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

hæretici, quem dudum a se remouit, abscindat. Cuius innocentia vos ita adfuisse gaudeo, vt mœrori eius digna consolatione vestra pietas subueniret. Circa fratrem meum, veneratorem vestrum Iulianum episcopū, quantum debeat crescere vestra dignatio, apostolicæ sedis existimate iudicio: cum in causâ fidei, cui gloria vestra famulatur, vicem ipsi meam eatenus delegarim, vt ab ea, quæ vobis debetur obseruantia, non recedens, pietati me vestræ præsentare non desinat, exequens in custodia fidei, & in ecclesiasticis disciplinis per omnia sollicitudinem, & opportunis suggestionibus, quod vniuersali ecclesiæ proficit, insinuans, vt in ipso, nec catholicis vestrum præsidium, quibus volumus subuenire, nec vobis meum desit obsequium. Data sexto Idus Martii, Opilione viro clarissimo consule.

EPISTOLA LIX.

LEONIS PAPÆ I.

AD MARCIANVM AVGVSTVM.

Gratias agit, quod per Calchedonense Concilium pax ecclesiæ catholicæ sit reddita.

Leo episcopus Marciano Augusto.

MVLTA mihi in omnibus clementiæ vestræ literis causa gaudii est, dum ex magna diuinæ prouidentia misericordia præstitum humanis rebus experior, quod ecclesiasticam pacem (quæ non nisi vnitæ prædicationis euangelicæ custoditur) piissimo studio iuuare dignamini: vt fidei vestræ gloria non solum vtilitate reipublicæ, sed etiam religionis profectibus augeatur, gloriosissime imperator. Vnde ineffabiliter Deo gratias ago, qui eo tempore, quo oboritura hæreticorum scandala præsciebat, in imperii fastigio collocauit: in quibus ad totius mundi salutem, & regia potentia, & sacerdotalis vigeret industria. Nam cum vestro præcipue opere sit effectum, vt per synodale Concilium, damnatis impij dogmatis defensoribus, omnes vires sacrilegus error amitteret: ad eiusdem deuotionis pertinet palmam, si malum, quod in suis ducibus est oppressum, etiam in quibuscumque reliquiis deleatur. Quod facilius clementia vestra arbitretur implendum, si per vniuersas ecclesias, definitiones sanctæ

Concil. Tom. 7.

R.

Synodi Calchedonenſis, apoſtolicæ ſedi placuiſſe doceantur. De quo quidem ratio non fuit ambi- gendi, cum ei fidei omnium ſubſcribendo conſenſus acceſſerit, quæ ad me ſecundum formam apoſtolicæ doctrinæ ac pater- næ traditionis emiſſa eſt, & per fratrem meum Lucia- num epiſcopum talia & ad gloriam veſtram, & ad Con- ſtantinopolitanum antiſtitem ſcripta direxerim, quæ eui- denter oſtenderent, me ea quæ de fide catholica in prædi- cta Synodo definita fuerant, approbare. Sed quia in eiſ- dem literis ea, quæ per occaſionem Synodi male ſunt at- tentata, reprehenderam, maluit prædictus antiſtes meam gratulationem tacere, quam ſuum ambitum publicare. Mihi autem multum fiducia, Deo per vos operante, col- latum eſt, quod probaſſe vos obſeruantiam meam de cu- ſtodia Canonum paternorum, pietatis veſtræ affatibus in- dicaſtis. Et merito geminatur gaudium meum, cum vobis religioſiſſime placere cognoſco, vt & fides Nicæna ſuam teneat firmitatem, & priuilegia eccleſiarum illibata per- maneant. Quamuis autem de præclaro fidei veſtræ ope- re nihil veſtra pietas indicarit, mihi tamen per venera- torem vna mecum ſpecialiter veſtrum, fratrem meum Iulianum epiſcopum, innotuiſſe ſignifico, quam pio di- gnati fueritis reſponſo imperitorum monachorum ani- mos cohibere pariter & docere, vt ſi illos non penitus de- ſeruit diuina miſericordia, ſentiant ſe & didiciſſe quod credant, & agnouiſſe quod timeant. Quia vero omnibus modis obediendum eſt pietati veſtræ religioſiſſimæque voluntati, conſtitutionibus Synodalibus, quæ mihi de confirmatione fidei catholicæ, & hæreticorum damna- tione placuerunt, libens adieci ſententiam meam. Quæ vt in notitiam omnium ſacerdotum eccleſiarumque per- ueniat, veſtræ clementiæ præceptio ordinare dignabitur: ad futuram credo & ſpero gratiam Dei, quæ tam ſanctam tanti principis curam pleniffimum deſiderii ſui fructum faciat obtinere: vt omnibus diſſentiendi occaſionibus am- putatis, apoſtolicæ vbique doctrinæ & pax regnet & ve- ritas. Fratri autem meo Iuliano epiſcopo, nouerit veſtra clementia, hoc me proprie delegaſſe, vt quidquid illic ad cuſtodiam fidei pertinere probauerit, meo nomine ve- ſtræ fiducialiter ſuggerat pietati: quoniã certus ſum, vos

ad hæc omnia emendanda vel defendenda, Deo auxiliante, sufficere. Data duodecimo Kalendas Aprilis, Opilione viro clarissimo consule.

EPISTOLA LX.

LEONIS PAPÆ I.

AD PVLCHERIAM AVGVSTAM.

Laudat eam quod quorundam monachorum cohibuerit insaniam, eademque subdit quæ imperatori scripserat.

Leo episcopus, Pulcheriæ Augustæ.

QVAMVIS nullas nunc literas tuæ pietatis acceperim, scribente tamen gloriosissimo principe, non aliter dignatione ipsius sum gauisus, quam si mihi etiam tuæ serenitatis redderentur alloquia. Vnde consuetudinem debitam mei officii oportuit me custodire, per quam significarem clementiæ vestræ, absolute me gaudere, & incessabilibus a Deo precibus postulare, vt vos, & Romanæ reipublicæ, & catholicæ ecclesiæ in omni prosperitate conseruet. De vigore autem fidei vestræ quo indefinenter Domino sacrificium laudis offertis, quantas Deo gratias agam, enarrare non valeo: quoniam principibus temporis nostri non solum potentiam regiam, sed etiam sacerdotalem cognoscimus inesse doctrinam. Indicante enim fratre meo Iuliano episcopo, peruenerunt ad nos in exemplaribus præceptionum vestrarum saluberrimæ sanctiones, quibus insanam imperitiam monachorum dignati estis parcendo plectere, & docendo punire: vt si eos ad pœnitentiam miseratio diuina conuerterit, multis lacrymis, & a nefandis cædibus, & ab hæreticorum blasphemii diluantur. Quod vero piissimus imperator ad omnes episcopos, qui Calchedonenſi Synodo interfuere, voluit me scripta dirigere, quibus, quæ illic de fidei sunt regula definita, firmarem, libenter impleui; ne fallax cuiusquam simulatio sententiam meam vellet haberi incertam, cum per Constantinopolitanum episcopum, cui lætitiæ meam largiter indicaui, in omnium potuerit notitiæ peruenire, quod scripseram, nisi maluisset meum gaudium tacere,

Concil. Tom. 7.

R ij